

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De geest van openbaring

De geest van openbaring bestaat echt — en kan werkzaam zijn en is ook werkzaam in ons eigen leven en in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ik uit mijn dank voor de inspiratie waarmee de lofzang uitgekozen is die na mijn toespraak wordt gezongen: ‘Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan’ (*Heilige Lofzangen*, nr. 193). Ik heb de hint begrepen.

Denk eens aan deze twee ervaringen die we allemaal wel eens met licht hebben gehad.

De eerste ervaring is toen u in een donkere ruimte het licht aanded. In een oogwenk vulde de ruimte zich met helder licht en was de duisternis verdwenen. Wat daarvoor onzichtbaar en onduidelijk was, werd plotseling duidelijk en herkenbaar. Die ervaring kenmerkte zich door een directe en intense beleving van het licht.

Bij de tweede ervaring zagen we de nacht overgaan in de ochtend. Weet u nog hoe het licht aan de horizon langzaam en bijna onmerkbaar in helderheid toenam? In tegenstelling tot het licht in een donkere kamer was het licht van de opkomende zon niet direct volop aanwezig. Het licht nam stapsgewijs en geleidelijk in intensiteit toe, en de duistere nacht maakte plaats voor een stralende morgen. Uiteindelijk kwam de zon boven de kim

tevoorschijn. Maar het zichtbare bewijs dat de zon in aantocht was, was al uren merkbaar voordat de zon daadwerkelijk boven de horizon uitkwam. Die ervaring werd gekenmerkt door een subtiele en geleidelijke gewaarwording van het licht.

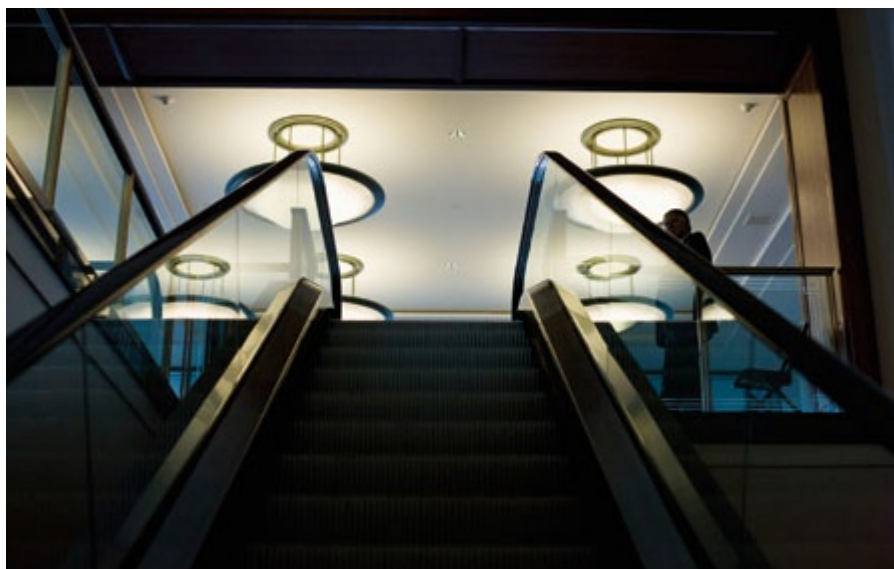
Deze twee alledaagse ervaringen met licht leren ons veel over de geest van openbaring. Ik bid dat de Heilige Geest ons zal inspireren

en onderwijzen als we de geest van openbaring bespreken, en de basispatronen waardoor we openbaring ontvangen.

De geest van openbaring

Openbaringen zijn boodschappen van God aan zijn kinderen op aarde. Zij vormen een van de grote zegeningen van de gave en het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘De Heilige Geest is een openbaarder’ en ‘niemand kan de Heilige Geest ontvangen zonder openbaringen te ontvangen’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, [2007], p. 143).

De geest van openbaring is beschikbaar voor iedereen die door het juiste priesterschapsgeslag de heilbrengende verordeningen ontvangt van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden en de handoplegging voor de gave van de Heilige Geest — en die in geloof handelt naar de aansporing van de priesterschap: ‘Ontvang de Heilige Geest.’ Die zegen is niet beperkt tot de presiderende autoriteiten van de kerk,

maar is weggelegd en dient werkzaam te zijn voor alle mannen, vrouwen en kinderen die de leeftijd van verantwoordelijkheid bereiken en heilige verbonden sluiten. Oprecht verlangen en getrouwheid nodigen de geest van openbaring in ons leven uit.

Joseph Smith en Oliver Cowdery deden bij de vertaling van het Boek van Mormon waardevolle ervaring op met de geest van openbaring. Deze broeders leerden dat ze alle kennis konden verkrijgen die ze voor hun werkzaamheden nodig hadden, als ze er in geloof en met een oprecht hart om vroegen, in de overtuiging dat ze die zouden ontvangen. Van lieverlee merkten ze dat de geest van openbaring doorgaans zo werkt dat de Heilige Geest gedachten en gevoelens in ons verstand en in ons hart ingeeft (Zie LV 8:1–2; 100:5–8.) De Heer vertelde hun: ‘Welnu, zie, dat is de geest van openbaring; zie, dat is de geest waardoor Mozes de kinderen van Israël op het droge door de Rode Zee heeft gebracht. Welnu, dat is uw gave; leg u erop toe’ (LV 8:3–4).

Ik beklemtoon de woorden ‘leg u erop toe’ in verband met de geest van openbaring. De invloed van de Heilige Geest wordt in de Schriften vaak omschreven als ‘de stem van een zachte stilte’ (1 Koningen 19:12; 1 Nephi 17:45; zie ook 3 Nephi 11:3) en een ‘zachte stem van een volmaakte mildheid’ (Helaman 5:30). Omdat de Geest fluisterend tot ons spreekt, begrijpen we heel goed waarom we ongepaste media, pornografie en schadelijke, verslavende middelen en gedragingen dienen te vermijden. Die wapens van de tegenstander beperken en vernietigen uiteindelijk ons vermogen om de subtiele boodschappen van God door de macht van zijn Geest te herkennen en ernaar te handelen. Ieder van

ons dient ernstig en gebedsvol te overwegen hoe wij de verleidingen van de duivel kunnen weerstaan, en zich rechtschapen toe te leggen op de geest van openbaring in ons eigen leven en ons gezin.

Patronen van openbaring

Openbaringen komen op verschillende manieren tot ons, bijvoorbeeld door middel van dromen, visioenen, gesprekken met hemelse boodschappers en inspiratie. Sommige openbaringen komen plotseling en intens; andere beginnen ons geleidelijk en subtiel te dagen. De twee ervaringen met licht die ik heb beschreven, geven ons meer inzicht in deze twee basispatronen van openbaring.

Het licht dat in een donkere kamer aangaat, is als een boodschap van God die we snel, volledig en ineens ontvangen. Velen onder ons hebben dit patroon van openbaring ervaren als antwoorden op onze oprechte gebeden, of als de nodige aanwijzingen en bescherming zoals God die op dat moment goedachtte. Van dergelijke onmiddellijke en intense manifestaties lezen we in de Schriften, leren we in onze kerkgeschiedenis en getuigen we in ons eigen leven. Die machtige wonderen komen inderdaad voor. Maar dit patroon van openbaring is meer uitzondering dan regel.

De geleidelijke toename van licht dat de opkomende zon uitstraalt, is als een boodschap van God die we ‘regel op regel (...)’, voorschrift op voorschrift’ ontvangen (2 Nephi 28:30). Openbaring komt meestal na verloop van tijd in kleine stapjes, op basis van ons verlangen, onze getrouwheid en onze voorbereiding. Dergelijke boodschappen van onze hemelse Vader vormen zich geleidelijk op onze ziel ‘als dauw uit de hemel’ (LV 121:45). Dit patroon van openbaring is eerder

regel dan uitzondering. Het blijkt bijvoorbeeld uit de ervaringen van Nephi bij zijn verschillende pogingen om de koperen platen van Laban te verkrijgen (zie 1 Nephi 3–4). Uiteindelijk werd hij door de Geest naar Jeruzalem geleid, ‘van tevoren niet wetende wat [hij] moest doen’ (1 Nephi 4:6). En hij leerde niet in één keer hoe hij een schip van een vernuftige makelij moest bouwen. Nee, de Heer toonde hem ‘van tijd tot tijd op welke wijze [hij] de spanten van het schip moest vervaardigen’ (1 Nephi 18:1).

In onze kerkgeschiedenis en in ons eigen leven vinden we volop voorbeelden van het patroon dat de Heer ons dingen ‘regel op regel, voorschrift op voorschrift’ openbaart. De fundamentele waarheden van het herstelde evangelie werden bijvoorbeeld niet allemaal tegelijk in het heilige bos aan Joseph Smith geopenbaard. Die kostbare schatten werden geopenbaard zodra de omstandigheden en de tijd daartoe rijp waren.

President Joseph F. Smith heeft over dit patroon van openbaring in zijn eigen leven gezegd: ‘Als jongen (...) vroeg ik de Heer geregeld om me iets wonderbaarlijks te laten zien, zodat ik een getuigenis kon krijgen. Maar de Heer weerhield wonderen van mij, en toonde mij de waarheid, regel op regel (...), tot Hij mij de waarheid liet kennen van de kruin op mijn hoofd tot aan mijn voetzolen, en tot alle twijfel en angst uit mij verdreven waren. Hij hoefde daar geen engel uit de hemel voor te sturen, noch hoefde Hij ervoor te spreken met de bazuin van een aartsengel. Maar door de influisteringen van de stille, zachte stem van de geest van de levende God heeft Hij mij het getuigenis gegeven dat ik bezit. En door dat beginsel en die macht zal Hij aan alle mensenkinderen kennis van de waarheid geven die

hen bij zal blijven en hen de waarheid zal laten weten zoals God die kent, en hen de wil van de Vader laten doen zoals Christus die doet. En geen enkel aantal wonderbaarlijke manifestaties zal dat ooit bewerkstelligen' (Conference Report, april 1900, pp. 40–41).

Als leden van de kerk zijn we geneigd ons zozeer te richten op wonderbaarlijke en indrukwekkende geestelijke manifestaties, dat we minder of geen oog hebben voor het gebruikelijke patroon waarmee de Heilige Geest te werk gaat. De 'eenvoud van het middel' (1 Nephi 17:41) waarbij we stapsgewijs geestelijke indrukken krijgen die na verloop van tijd uitmonden in het gewenste antwoord of de nodige leiding, kan ons het doel doen 'voorbijzien' (Jakob 4:14).

Ik heb veel mensen gesproken die de kracht van hun getuigenis in twijfel trekken en hun geestelijke vermogen onderschatten, omdat ze niet geregeld wonderbaarlijke of sterke indrukken ontvangen. Wij denken misschien aan de ervaringen van Joseph in het heilige bos, of aan Saulus op de weg naar Damascus of aan Alma de jonge, en denken dan dat er iets mis met ons is en dat we tekortschieten als we

die bekende en geestelijk indrukwekkende voorbeelden niet zelf meemaken. Als u die gedachten of twijfels bij uzelf herkent, weet dan dat u volstrekt normaal bent. Blijf gewoon gehoorzaam en met geloof in de Heiland voorwaarts streven. Dan kunt u 'niet verkeerd gaan' (LV 80:3).

President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Toon me heiligen der laatste dagen die wonderen, tekenen en visioenen nodig hebben om de kerk trouw te blijven, dan toon ik u leden van de kerk (...) die voor God niet welgevallig zijn en zich op glad ijs bevinden. Wij raken niet in de waarheid verankerd door wonderbaarlijke manifestaties aan ons, maar door nederigheid en getrouwe gehoorzaamheid aan de geboden en wetten van God' (Conference Report, april 1900, p. 40).

Er is nog een ervaring met licht die we vaak meemaken en die ons nog meer kan leren over het patroon van openbaring dat 'regel op regel, voorschrift op voorschrift' plaatsvindt. Soms komt de zon op een bewolkte of mistige ochtend op. Door de grauwe lucht is het licht moeilijker waar te nemen en merken we niet precies

wanneer de zon boven de horizon komt. Maar op zulke ochtenden is er nog steeds voldoende licht om een nieuwe dag te verwelkomen en aan de slag te gaan.

Op soortgelijke wijze ontvangen we vaak openbaring zonder precies te weten hoe of wanneer dat gebeurt. Een belangrijke gebeurtenis uit onze kerkgeschiedenis illustreert dit beginsel.

In het voorjaar van 1829 was Oliver Cowdery schoolmeester in Palmyra (New York). Toen hij over Joseph Smith en de vertaling van het Boek van Mormon hoorde, kreeg Oliver de ingeving dat hij de jonge profeet zijn hulp moest aanbieden. Hij reisde naar Harmony (Pennsylvania) en werd Josephs schrijver. De timing van zijn komst en de hulp die hij bood, waren cruciaal voor het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon.

De Heiland openbaarde Oliver later dat zo dikwijls hij om leiding had gebeden, hij aanwijzingen van de Geest van de Heer had ontvangen. 'Indien dat niet zo was geweest,' verklaarde de Heer, 'zoudt gij niet tot de positie zijn gekomen waarin gij u op dit moment bevindt. Zie, gij weet dat gij Mij hebt gevraagd en Ik uw verstand heb verlicht; en nu zeg Ik u deze dingen opdat gij zult weten dat gij verlicht zijt geweest door de Geest der waarheid' (LV 6:14–15).

Oliver ontving dus een openbaring bij monde van de profeet Joseph Smith dat hij zelf al openbaringen had ontvangen. Kennelijk had Oliver niet herkend hoe en wanneer hij leiding van God had ontvangen, en moest hij deze woorden horen zodat hij de geest van openbaring beter kon begrijpen. Oliver wandelde als het ware in het licht van de opkomende zon op een bewolkte morgen.

In de onzekerheden en uitdagingen

van het leven vraagt God ons vaak om gewoon ons best te doen, om zelfstandig te handelen en niet met ons te laten handelen (zie 2 Nephi 2:26), en op Hem te vertrouwen. We zullen wellicht geen engelen zien, hemelse stemmen horen of overweldigende geestelijke indrukken krijgen. We moeten wellicht vaak voorwaarts streven, hopend en biddend — maar zonder de absolute zekerheid — dat we Gods wil volgen. Maar als we onze verbonden nakomen en de geboden onderhouden, als we er steeds meer naar streven om goed te doen en beter te worden, dan kunnen we erop vertrouwen dat God onze stappen zal leiden. We zullen dan spreken met de verzekering dat God onze uitspraken inspireert. Dat is deels de betekenis van de volgende Schrifttekst: ‘Dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden’ (LV 121:45).

Als u de geest van openbaring op gepaste wijze zoekt en u erop toelegt, beloof ik dat u zult ‘wandelen in het licht des Heren’ (Jesaja 2:5; 2 Nephi 12:5). Soms werkt de geest van openbaring ogenblikkelijk en intens, op andere momenten subtiel en geleidelijk en vaak welhaast onmerkbaar, zodat u die niet eens bewust herkent. Maar volgens welk patroon we deze zegen ook ontvangen, uw ziel wordt erdoor verhelderd en verruimd, uw verstand wordt erdoor verlicht (zie Alma 5:7; Alma 32:28) en u en uw gezin worden erdoor geleid en beschermd.

Ik geef u mijn apostolische getuigenis dat de Vader en de Zoon leven. De geest van openbaring bestaat echt — en kan werkzaam zijn en is ook werkzaam in ons eigen leven en in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Van die waarheden getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

President Thomas S. Monson

De heilige tempel: een baken voor de wereld

De zegeningen die we in de tempels van God ontvangen, zijn de allerbelangrijkste, de kroon op alle zegeningen.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik breng ieder van u mijn liefde en groeten over en bid dat onze hemelse Vader mijn gedachten zal leiden en mijn woorden zal inspireren nu ik vandaag tot u spreek.

Ik wil beginnen met enkele opmerkingen over de fijne boodschappen die we vanochtend van zuster Allred, bisschop Burton en anderen hebben gehoord met betrekking tot het welzijnsprogramma van de kerk. Zoals gezegd, vieren we dit jaar het 75ste jubileum van dit geïnspireerde programma, dat zo veel mensen tot zegen is geweest. Ik had het voorrecht om enkelen van hen die het pionierswerk voor dit grote werk deden persoonlijk te kennen: het waren mensen met mededogen en een vooruitziende blik.

Zoals zowel bisschop Burton, zuster Allred en anderen al hebben gezegd, heeft de bisschop van de wijk de verantwoording van de zorg voor mensen in nood binnen de grenzen van zijn wijk. Ik had als heel jonge bisschop van een wijk in Salt Lake City met 1080 leden, onder wie 84 weduwen, ditzelfde voorrecht. Er waren veel leden die hulp nodig hadden. Ik was zo dankbaar voor het

welzijnsprogramma van de kerk en voor de hulp die de ZHV en de priesterschapsquorums boden.

Ik verklaar dat het welzijnsprogramma van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geïnspireerd is door de almachtige God.

Broeders en zusters, deze conferentie is het drie jaar geleden dat mij steun werd verleend als president van de kerk. Vanzelfsprekend zijn het drukke jaren geweest vol uitdagingen, maar ook met talloze zegeningen. De kans die ik kreeg tot het inwijden en herinwijden van tempels was een van de prettigste en heiligste van die zegeningen, en de tempel is het onderwerp waarover ik vandaag wil spreken.

Tijdens de algemene oktoberconferentie van 1902 sprak kerkpresident Joseph F. Smith in zijn openingstoespraak de hoop uit dat we op een dag ‘tempels [zouden] hebben gebouwd in de verschillende delen van de [wereld], waar ze maar nodig zijn voor het gemak van de mensen.’¹

Gedurende de eerste honderdvijftig jaar na de oprichting van de kerk, van 1830 tot 1980, zijn er 21 tempels